

Talepapir til samrådsspørgsmål A, B, C og D

Tak for ordet Tak for ordet.

Med udvalgets tilladelse vil jeg først besvare spørgsmålene A og D under ét og dernæst spørgsmålene B og C under ét.

Spørgsmål A og D *Spørgsmål A: Er ministeren enig i, at der ved støjniveauer over 55 dB(A) er tale om sundhedsskadelig støjpåvirkning – især ved påvirkning gennem længere tid, hvilket der er tale om ved en række metrobyggepladser så som Nørrebroparken og Marmorkirken?*

Spørgsmål D: Hvorfor mener ministeren – jf. lovforslagets bemærkninger – at naboerne kun har krav på 35%, henholdsvis 55% af

genhusningsudgifterne, når støjen er mellem 55 og 65 dB(A), når Natur- og Miljøklagenævnet i sin afgørelse fra 5. februar 2014 om påbud til byggepladsen ved Nørrebroparken henleder opmærksomheden på, ”at der kan være behov for genhusning i perioder, hvor støjniveaueet er over WHO’s guideline på 55 dB(A) ved de pågældende boliger. Dette gælder især, når det sker aften eller nat og i særlig grad, hvis der er særligt følsomme beboere som børn, gravide, ældre, svagtseende samt personer med hørehandicap.”

**Svar på
spørgsmål A og D**

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at der med forslaget til ændring af cityringsloven foreslås en samlet regulering af forholdene for metrobyggepladsernes naboer, der sikrer

en fuldstændig transparens og forudsigelighed omkring naboernes situation i resten af Cityringens anlægsfase.

Naboerne vil med andre ord på baggrund af lovforslaget kunne forudse præcis, hvilke muligheder de har for kompensation og genhusning i resten af anlægsfasen, og hvilke støjgrænser og arbejdsvilkår der gælder for Metroselskabet.

Jeg er overbevist om, at denne forudsigelighed og gennemsigtighed er altafgørende for rigtig mange af de berørte naboer – også for deres velbefindende, tryghed og sundhed.

Jeg vil også gerne slå fast, at selve den kompensationsordning for metrobyggepladsernes naboer, der

foreslås indført med lovforslaget, i meget vid udstrækning er baseret på den principafgørelse om erstatning til metrobyggepladsernes naboer, som Ekspropriationskommissionen traf den 10. juli 2013. Og lad mig her understrege, at kommissionen er den instans, der træffer afgørelser om ekspropriationer og erstatning for nabogener som følge af alle større offentlige anlægsprojekter.

Ekspropriationskommissionen repræsenterer altså den højeste ekspertise inden for dette område, og den træffer sine afgørelser uafhængigt af nogen anden offentlig myndighed, herunder naturligvis også uafhængigt af transportministeren.

Ekspropriationskommissionen har altså med sin principafgørelse af 10. juli 2013 truffet beslutning om principperne for fastsættelse af erstatning til de beboere, der er udsat for gener og ulemper som følge af den udvidede arbejdstid på Cityring-byggeriet. Efter naboretlige regler gælder det, at naboer til fast ejendom skal have erstatning, hvis de udsættes for gener og ulemper, der overstiger, hvad der må tåles som led i den almindelige samfundsudvikling.

Her vil jeg gerne understrege, at Ekspropriationskommissionens vurdering ikke kun er en juridisk vurdering.

Ekspropriationskommissionen inddrager også lægefaglige vurderinger, når der er behov for det. Som grundlag

for Ekspropriationskommissionens fastsættelse af erstatningsniveauerne i principafgørelsen af 10. juli 2013 indgik da også en lægefaglig vurdering fra Embedslægens side.

Ekspropriationskommissionen har på baggrund af denne lægefaglige vurdering afgjort, at beboerne er berettiget til erstatning, når støjen fra arbejderne på metrobyggepladserne overstiger et gennemsnitligt udendørs støjniveau på 55 dB(A) om aftenen og natten. For støj mellem 55 og 60 dB(A) om aftenen ydes der ikke erstatning, fordi beboerne samtidig er blevet tilbudt forskellige aflastningsmuligheder, herunder hotelværelser og kontorfaciliteter.

Ekspropriationskommissionen har fastsat erstatningsniveauerne ud fra den

betragtning, at det skal være muligt at tilkøbe afværgeforanstaltninger, der giver mulighed for at få hverdagen til at hænge sammen.

Disse afværgeforanstaltninger kan være støjreducerende tiltag i lejligheden, f.eks. støjdæmpende vinduer, der kan sænke støjniveauet i lejligheden væsentligt, eller enhver anden foranstaltning, der kan sikre beboerne en god og velfungerende hverdag.

De kompensationsniveauer, der foreslås i lovforslaget, svarer til erstatningsniveauerne i Ekspropriationskommissionens principbeslutning – med den klare forbedring, at det er det maksimalt tilladte støjniveau, der er bestemmende for compensationens størrelse, og ikke

det gennemsnitlige støjniveau på lejlighedens facade. Det betyder også, at naboerne har krav på 35 % af den maksimale kompensation, når støjen ved døgnarbejde ligger mellem 55 og 60 dB(A) og på 50 % af den maksimale kompensation, når støjen ligger mellem 60 og 65 dB(A). Kompensationen til de enkelte beboere fastlægges på baggrund af de meget detaljerede støjkort, der findes i den supplerende VVM-redegørelse.

I den sammenhæng synes jeg også, at der er grund til at fremhæve, at grænseværdierne i den supplerende VVM-redegørelses støjkort udtrykker de **maksimale** støjniveauer, som de pågældende beboere kan udsættes for. De beboere, der efter støjkortene i den supplerende VVM-redegørelse udsættes

for nattestøj mellem 55 og 60 dB(A) og modtager kompensation herfor, vil derfor i den typiske situation ofte opleve et gennemsnitligt faktisk støjniveau om natten, der er lavere. Det samme gælder for beboere, der udsættes for nattestøj mellem 60 og 65 dB(A), ligesom det også gælder for beboere, der udsættes for nattestøj, der berettiger til 100 % kompensation eller genhusning.

Som spørgeren bemærker i spørgsmål D, gav Natur- og Miljøklagenævnets sagkyndige medlem i sundhedsspørgsmål, Anders Carlsen, i nævnets afgørelse af 5. februar 2014 udtryk for, at det var hans vurdering, at der kan være behov for genhusning af beboere i perioder, hvor støjniveauet er over WHO's guideline på 55 dB(A) ved de pågældende boliger. Dette gjaldt efter

Anders Carlsens vurdering især, når det sker aften og nat, og i særlig grad, hvis der er særligt følsomme beboere som børn, gravide, ældre, svagtseende samt personer med hørehandikap.

Lad mig understrege, at jeg er helt enig i, at WHO's guideline på 55 dB(A) er en meget vigtig rettesnor. Men det er samtidig en rettesnor, som bliver meningsløs, hvis ikke den nuanceres i forhold til de konkrete omgivelser, en given støjpåvirkning forekommer i.

WHO opstiller i sin rapport 'Night noise guidelines for Europe' anbefalinger til støjgrænser for den årlige gennemsnitlige støjpåvirkning på baggrund af sundhedsfaglig viden.

WHO's sundhedsmæssige undersøgelser beskriver det indendørs støjniveau, som

ved flere års påvirkning kan have sundhedsmæssige effekter, mens støjgrænserne for Cityringens byggepladser er fastsat for udendørs støj.

I WHO's metodik er det sådan, at det indendørs støjniveau omsættes til et udendørs støjkrav gennem en antagelse om dæmpningen i facaden. WHO antager, at dæmpningen i facaden er 21 dB(A) som et gennemsnit for Europa, og heri indgår, at vinduerne er åbne en del af tiden. Dæmpningen på 21 dB(A) i facaden må anses for lavt sat efter danske forhold, hvor der er relativt velisolerede huse, som dermed har større dæmpning i facaden end gennemsnittet.

Metroselskabet har oplyst, at man har udført samtidige målinger indendørs og udendørs, som viser dæmpninger i facaden på ca. 28 dB(A) med lukkede vinduer.

Dertil kommer, at WHO's vejledning tager udgangspunkt i et støjniveau beregnet som et gennemsnit over et eller flere år. De støjniveauer, der er beregnet i den supplerende VVM-redegørelse, og som danner grundlag for fastsættelse af kompensationer, er timemiddelværdier for aften og nat. Hensigten har været at beregne et støjniveau, som normalt ikke vil blive overskredet. Den gennemsnitlige støjbelastning over et eller flere år vil således ligge væsentligt under de beregnede støjværdier, ude såvel som inde.

Samtidig er det også vigtigt at være opmærksom på, at 55 dB(A) ikke er en matematisk grænse for sundhedsskadelig støj, for støjens sundhedsskadelige virkninger afhænger af en lang række individuelle forhold, herunder også de fysiske og psykiske forudsætninger hos den enkelte nabo, og varigheden af den periode man udsættes for støjen.

Dette er jo netop også den pointe, der ligger i nævnets sagkyndige, Anders Carlsens, vurdering. Og det er netop den pointe, vi tager højde for med lovforslaget og nabopakkebekendtgørelsen, der indeholder forslaget til den mere præcise udmøntning af lovforslagets bestemmelser, og som nu også er sendt i høring.

Lovforslaget er nemlig baseret på den ordning, at genhusning – ud over for de beboere, som er berettiget til kompensation svarende til 100 % af huslejen – generelt er en mulighed for beboere, der er særligt følsomme over for støj og vibrationer mv. Dette kan både være relevant ved helbredsmæssige forhold og ved særlige familiemæssige forhold.

I praksis vil en beboer, som af den ene eller anden grund er særligt følsom over for støj, men som ikke ud fra støjniveauet er berettiget til genhusning, kunne ansøge Metroselskabet om genhusning. Hvis Metroselskabet vurderer, at ansøgeren er berettiget til genhusning, vil genhusningsprocessen med det samme blive sat i gang. Hvis Metroselskabet vurderer, at

betingelserne for genhusning ikke er opfyldt, skal Metroselskabet straks sende sagen videre til Ekspropriationskommissionen, som kan vurdere sagen uafhængigt og om nødvendigt inddrage lægefaglig bistand fra Embedslægen i sin vurdering.

Med lovforslagets og bekendtgørelsernes ordning sikres det med andre ord, at også beboere, hvis lejligheder udsættes for nattetøj mellem 55 og 65 dB(A) eller for støjniveauer under dette niveau har mulighed for at blive genhuset eller få deres lejlighed overtaget, hvis de er særligt følsomme over for støj og vibrationer mv.

I udkastet til bekendtgørelsen om compensation, genhusning eller overtagelse som følge af forurening og

gener fra anlægget af Cityringen (nabopakkebekendtgørelsen) er der en regel, som sikrer, at det ved vurderingen af, om personer, der er særligt følsomme over for støj og vibrationer mv., er berettiget til genhusning eller overtagelse af lejligheden, skal tillægges særlig vægt, om beboerens bopæl alene indeholder værelser, der vender ud mod byggepladsen.

På denne måde tages der altså et særligt hensyn til beboere, der på grund af placeringen af deres lejlighed i ejendommen ikke har mulighed for at sove i et værelse, der vender mod gården, og dermed ikke har mulighed for på den måde at komme væk fra støjen om natten. Denne regel vil naturligvis gælde for naboer til alle Cityringens byggepladser, og den vil gælde, uanset

om der er tale om små eller store
lejligheder.

Jeg vil gerne understrege, at jeg som
transportminister er meget optaget af, at
vi får en regulering af færdiggørelsen af
Cityringen, som er sundhedsmæssigt
fuldt forsvarlig. Jeg vil i den forbindelse
gøre opmærksom på, at lovforslaget har
været i høring hos Sundhedsstyrelsen
(Embedslægen), som ikke har haft
bemærkninger til lovforslagets ordning.

Det er derfor min opfattelse, at vi med
lovforslaget etablerer en ordning, der er
meget betryggende for beboerne, netop
fordi den i vid udstrækning også giver
mulighed for at tage individuelle hensyn
til beboere, som er særligt følsomme
over for støj.

Nabopakkebekendtgørelsen og den supplerende VVM-redegørelse er naturligvis også i høring hos Embedslægen, og jeg og mit ministerium vil selvfølgelig nærlæse det høringssvar, jeg forventer at modtage fra Embedslægen.

Hvis Embedslægen i sit høringssvar giver udtryk for væsentlige bekymringer, vil jeg følge op på Embedslægens synspunkter og vurdere meget indgående, hvordan vi kan tage højde for Embedslægens synspunkter.

Jeg kan også sige det på en anden måde og endnu mere klart: Jeg vil ikke som transportminister gennemføre en ordning, som Embedslægen har sat foden ned over for, og hvis Embedslægen sætter foden ned, vil jeg

straks tage den foreslåede ordning op til revision.

Spørgsmål B og C *Spørgsmål B: Er ministeren enig i, at hvis der skal være mening med erstatningsboliger for at undgå alvorlig sundhedsfare, må det forudsætte, at udvidet arbejdstid med støj over det sundhedsskadelige niveau ikke kan iværksættes, før naboerne reelt har haft mulighed for at flytte ind i en erstatningsbolig?*

Spørgsmål C: Vil ministeren tage skridt til at tydeliggøre retningslinjen om at udvidet arbejdstid med støj over det sundhedsskadelige niveau ikke kan iværksættes, før naboerne reelt har haft mulighed for at flytte ind i en erstatningsbolig i lovbemærkningerne – alternativt tage skridt til en forhandling

*med Transportudvalget om at indskrive
ovenstående retningslinje i
betænkningen over L 177?*

**Svar på
spørgsmål B og C**

Jeg vil nu besvare spørgsmål B og C.

Jeg kan oplyse, at Metroselskabet har oplyst, at Metroselskabet allerede nu på onsdag – den 28. maj – sender breve ud til alle de beboere, der efter lovforslaget vil være berettiget til 100 % compensation, genhusning eller overtagelse. Disse breve vil beskrive de muligheder for compensation, genhusning eller overtagelse, der vil blive en realitet, hvis lovforslaget bliver vedtaget. De vil også beskrive, hvad beboerne skal gøre, hvis de ønsker at benytte sig af en af disse muligheder.

Metroselskabet tager således allerede nu fat på at sikre, at de beboere, der – hvis

lovforslaget vedtages – bliver berettiget til genhusning, også kan blive det hurtigst muligt.

Det er i den forbindelse vigtigt for mig at understrege, at genhusningsmuligheden netop er en mulighed for beboerne og ikke en pligt. En pligtsmæssig genhusning ville efter min opfattelse være et alt for vidtgående indgreb over for alle de naboer, som ikke ønsker at fraflytte deres lejlighed, fordi de lever med støjen. Mange af naboerne vil formentlig også forholde sig afventende og se, om støjpåvirkningen fremover giver anledning til fornyede overvejelser om genhusning, eller om de fortsat synes, at støjen er til at leve med. Disse naboer skal i sagens natur fortsat have den frie valgmulighed, som lovforslaget lægger op til.

Det er naturligvis en stor administrativ opgave at kortlægge, hvilke borgere der ønsker genhusning, hvilke borgere der ønsker at se tiden an, og hvilke borgere der ønsker at blive boende i deres lejligheder. Netop for at vise rettidig omhu i forhold til denne kortlægning sender Metroselskabet de omtalte breve ud på onsdag.

Da genhusningen efter lovforslaget ikke er tvangsmæssig, forudsætter den naturligvis beboernes aktive medvirken. Hvis borgerne ønsker en hurtig genhusning, er det således nødvendigt, at borgerne hurtigt besvarer Metroselskabets breve og i øvrigt aktivt medvirker til at fremme genhusningsprocessen.

Jeg kan naturligvis ikke som transportminister garantere, at genhusningen af alle borgere, der er berettigede til og ønsker genhusning, kan være afsluttet inden en bestemt frist. Det skyldes simpelt hen, at genhusningen beror på en række faktorer, herunder også borgernes egne beslutninger i forhold til konkrete genhusningsboliger, som hverken jeg eller Metroselskabet er eller kan være herre over.

På den baggrund kan jeg ikke tilslutte mig den retningslinje, som spørgeren foreslår.

Herudover er det også min opfattelse, at spørgsmålet om genhusningsprocessens tidsmæssige gennemførelse må anses for at være et rent overgangsproblem, for

den nye regulering har jo netop til formål at sikre, at borgerne har frihed til at planlægge, hvordan de vil disponere i forhold til resten af byggeriets faser. Med andre ord vil en støjpåvirkning, som borgeren ønsker at komme væk fra, under alle omstændigheder kun finde sted i en ganske kort fase.

En retningslinje som beskrevet i spørgsmålet ville i øvrigt medføre, at borgere, som var interesseret i genhusning, kunne bremse byggeriets fremdrift blot ved at forhale genhusningsprocessen. Det ville naturligvis ikke være acceptabelt, og også af den grund kan jeg ikke tilslutte mig den foreslåede retningslinje.

Jeg kan derimod garantere, at det har min største opmærksomhed, at

genhusningsprocessen håndteres så effektivt som overhovedet muligt fra Metroselskabets side, og at jeg i min løbende dialog med Metroselskabet vil have fokus både på Metroselskabets konkrete administration af genhusningsreglerne og erfaringer med disse regler med henblik på at sikre, at reglerne til enhver tid sikrer en så hurtig og effektiv genhusningsproces som overhovedet muligt.